

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Az eperjesi „Széchenyi-kör“ és a „sárosmegyei gazdasági egyesület“ közlönye.

Szerkesztői iroda:

főutca, 203. sz. a.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadóhivatal:

Az Eperjesi Népbank helyiségeiben, főutca 203. sz. a.

Ide intézendők az előfizetések, hirdetések s a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre ..... 5 frt - kr.
Félévre ..... 3 " 50 "
Negyedévre ..... 1 " 25 "

Hirdetéseket elfogad: Haasenstein és Vogler Budapesten és Bécsben, G. L. Daube m. Frankfurtban.

Hirdetési díj:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyiltér minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadhatnak el.

A városi közgyűlés köréből.

A városi képviselőtestület f. é. november hó 29-én közgyűlést tartott, mely eléggé látogatott volt.

A polgármester a közgyűlést megnyitván, sajnálattal jelenti, hogy városunk egyik régi, birtokos polgára, Spesz János nov. hó 22-én meghalt. Mennyiben az elhunyt a képviseletnek tagja volt, az ekként megüresedett helyet Kazinczy Manó legközelebbi póttag lesz hivatalosan betölteni.

Jelenti továbbá a polgármester, hogy a csendőrség nov. hó 30-án fog városunkba bevonulni.

Az 1883-ik évi városi virilisták névjegyzékének összeállításával a városi állandó igazgató-választmány bizatik meg.

Olvastatott a törvényhatósági bizottság határozata, mely szerint Eperjes sz. kir. város területén az összes gyalog- és igás közmunka, az arra kötelezettek által megváltás útján szolgáltatnak le. — kivéven, ha a közmunkakötelezett közmunkáját természetben kívánna teljesíteni s ezen szándékát a megyei határozat értelmében a megelőző év december hó 15-ig a v. hatóságnál bejelenti.

A megváltási ár minden egyes gyalog napszám után 40 krban. — egyes fogat után 4 frtban s kettős fogat után 8 frtban állapítatik meg.

A tanács a megfelelő intézkedést máris megtévé, ezen törvényhatósági határozat tudomásul vétetett.

A polgármester bejelenti, hogy a tiztagu vízvezeték-bizottság megalakult. Tagjainak névsorát lapunk egy előbbi számában közöltük. Ismételjük, hogy ismerve a tagok ügybuzgalmát, működéséhez jogosult reményeket kötünk.

A városi tanács előterjeszti, hogy a városi árvászéki szabályrendelet értelmében szükséges névszerinti szavazás útján megjelölni azon helybeli pénzintézeteket, melyekben az árvapénzek az 1883-ik év első felében elhelyezendők lesznek. Ezen előterjesztés folytán ismét mindhárom helybeli pénzintézet jelöltetett meg.

Az építész előterjesztése következtében a vízvezeték körüli teendők állandó teljesítésével Hambor János bízott meg, ki erre legalkalmasabb egyének bizonyult.

Több városi képviselő indokolt határozati javaslatot terjeszt elő, az iránt, hogy a két városi tanácsnok és a számvevő fizetése felemeltesse s illetőleg a többi tisztviselő fizetésével arányba hozassék.

Kubinyi képviselő javasolja, hogy e határozati javaslat, mely a méltányosságot veszi alapul, egy külön bizottságnak adassék ki véleményezés végett. Mérey szintén méltányosnak tartja az előterjesztést, de nem nyilváníthatja azt — a mostani kedvezőtlen anyagi körülmények között — időszerűnek.

Élénk eszmecsere után a határozati javaslat véleményezés végett egy külön választmányának adatik ki.

Benczúr s Kovácsy képviselők egy bizottság kiküldését hozzák javaslatba, melynek feladatává tétessék, hogy új jövedelmi források iránt tegyenek javaslatokat.

A közgyűlés több tárgyról s kivált az utóbbi indítványról legközelebb bővebben szölandunk.

Az „Erdei laknál“ felállítandó Petőfi-emlék-oszlopra betolyt adományok kimutatása.

1. A 6. számú íven adakoztak: Nuber Sándor (gyűjtő) 1 frt, Ruby József 50 kr. Gerevics Gusztav 1 frt, Tragor József 1 frt, Babik József 50 kr. Kavalszky Agoston 50 kr. Léway István 1 frt, Lasztkay László 1 frt, Sass Bertalan 1 frt, Bodjanszky János 50 kr. Grabowitz Gergely 1 frt, Stépán János 50 kr. Kassay István 50 kr. Agoston Károly 50 kr. Vida Aladár 1 frt, Valkovszky Mihály 50 kr. Bezeghy Antal 50 kr. Összesen 12 frt 50 kr.

2. A 2-ik számú íven adakoztak: Dessewffy Lajos (gyűjtő) 2 frt, Ruzs Ede 2 frt, N. N. 1 frt, Labó Géza 1 frt, Melhorisz Kálmán 2 frt, Jármy Bela 1 frt, Linkesch S. özy. 2 frt, Podraczky János 1 frt, Friedl Mór 1 frt, Gallotsik 1 frt, Dessewffy Ignác 1 frt, Berthóty Kornél 1 frt, Floegel Antal 50 kr. Fűzy Bela 1 frt, Horowitz Áron 1 frt, Hrabéczy G. 50 kr. Ganzzaugh 1 frt, Pali István 1 frt, Ösváth Kálmán 50 kr. Sándor Károly 1 frt. Össze-en 22 frt 50 kr.

3. A 22-ik számú íven adakoztak: Pletényi Endre (gyűjtő) 1 frt, Sebes Ferenc 50 kr. Összesen 1 frt 50 kr.

4. A 19-ik számú íven adakoztak: Sziklai Henrik (gyűjtő) 1 frt, Révó Samu 1 frt, Sziklai Júlia 50 kr. Klein Miksa 40 kr. Buder Károly 50 kr. Swartz Regina 50 kr. Weinberger 1 frt, Lefkóvics Mór 50 kr. Stenhura Vendel 20 kr. Vlabovics 10 kr. Rosenberg Hermann 1 frt, Rvay Mór 50 kr. Weisel Vilmos 50 kr. Összesen 7 frt 70 kr. Ez adományokat a kiküldött bizottság nevében ezennel hálás köszönete kifejezése mellett nyugtázza az „Eperjesi Széchenyi-kör“ magyar irod. szakválasztmányának jegyzője.

Eperjesen, 1882. nov. hó 28-án.

Vida Aladár, s. k.

Eperjesi Széchenyi-kör.

A magyar irodalmi szakválasztmány december 6-án szerdán, házi előadást rendez, mely alkalommal Balpataky József ur szavalja Petőfinek „Csokonai“ című költeményét, Lasztkay László ur pedig ismerteti Thaly Kálmán „Rákóczi Ferencz ifjúság“ feliratú munkáját.

Kezdeté esti 6 órakor.

Különfélék.

Hymen. Szilassy Ottó, es. kir. Wladimir orosz nagyherceg nevét viselő 14. sz. huszárezredbeli főhadnagy, f. hó 25-én vezeté oltárhoz Bujanovich Irma urhölgyet, Bujanovich Frigyes tapoly-izségi, köztisztviselőben álló nagybirtokos báj- és kellemdus leányát. Szerencse és áldás kísérje a szép frigyét!

A kassai m. kir. gazdasági tanintézet hallgatóinak az 1881-ik évben megalakított Önképző köré ugyanis folyó hó 23-án tartotta ez évi alakuló gyűlést, a tiszteletbeli elnök tekintetes Stollár Gyula tanár úr vezetése alatt s az ugyanezkor lefolyt tisztviselő-választás következtént ejtetett meg.

Elnöknek megválasztott: Snasel Ferencz III. éves hallgató. Alulnöknek: Piacsek Sándor II. éves. Főjegyző: Pechy Pál III. éves. Aljegyző: Kisfaludy Győző I. éves. Könyvtárnok: Kurcz

Endre III. éves. Pénztárnok: Buzinkay László III. éves.

† **Graf Wengerszky Viktor.** F. é. november hó 26-án meghalt Alsó-Sebesen ungerschützi gróf Wengerszky Viktor, rövid kínos szenvedés után élete 63-ik évében, szívbánulás következtében. E haláleset megészerte nagy részvétet keltett. Az elhunyt földbirtokos volt s megyénk legkiválóbb gazdáinak egyike. Azelőtt szolgált a cs. kir. hadseregben is, melyben századosi rangot viselt. Temetésénél a közös hadsereg tisztikara Etner ezredes, a m. kir. honvédsége pedig báró Mengersen százados által volt képviselve. A gyászki-séretben ott volt Mattyasovszky Tamás főispán, a megye részéről dr. Tahy Mihály főjegyző, sz. kir. Eperjes város részéről Podhorányi Bálint és Krajzell Aladár tanácsnokok; ott voltak továbbá: Pechy Luceán törvényszéki elnök, Nuber Sándor kir. gymn. igazgató s a Széchenyi-kör elnöke, (a Wengerszky-család a kör buzgó tagja), továbbá gróf Wengerszky testvére Porosz-Szilézsiából, gróf Dessefflyek, Bujanovics altábornagy, Pechy Ede tábornok, Duka Róbert huszárezredes. Szóval a roz idő daczára nagyszámú díszes gyászoló s résztvevő közönség jelent volt meg. A hölgyek közül megemlítjük Dessewffy Marianne grófnőt, Sennyey bárónőt, Uslár bárónőt és Ujházynt Kassaról. A temetés napján a Szekeső annyira kiáradt, hogy az Eperjes és Sebes közti uton a víz a kocsikba befolyt, azonkívül az eső is megereedt; a kedvezőtlen körülmények sok résztvevőt visszatartottak. A gyászoló család egy gyönyörű természetes díszkoszorút tett le a boldogult koporsójára. Ezzel s a nagyszámú többi koszorúval a koporsó egészen el volt takarva.

Az elhunyt gróf közkedveltségben és köztisztviselőben állott, nyájias, leereszkedő modorával megnyerte mindazok rokonszenvét, kikkel életében érintkezett és ismeretes volt áldozatkészségéről is, melylyel minden nemes és jótékony czélt támogatótt. — A beszentelés a kastélynak egy egészen feketére bevont szobájában történt. Onnan a gyászmenet a templomba indult, honnét a koporsó, mise után a családi sírboltba átvitetett. — Sok ily nemes főurat a hazának!

Haza érkezett tartalékosok. F. hó elsején, a delutáni vonattal érkezett meg ezredünknek egy mintegy 80 főnyi csapata Herezegovinából. A csapat tartalékosokból állott, kik ujczokkal váltattak fel. A hazaérkezetteket az indóháznál az ezred zenekara, a tisztikar s nagyszámú közönség fogadta. Fájdalom, még mindig sok tartalékos katonánk van Herezegovinában, kik egyelőre ott maradnak.

András napján a városi tisztikar testületileg tisztelgett a polgármester urnál.

Hire járt a városban egy szivarrobbanásnak. A megejtett vizsgálat azonban megnyugtató eredményt hozott létre.

Visszatért kívándorlók. F. é. november hó 29-én — így írják nekünk — 11 alsó-tapolyi egyén érkezett vissza Amerikából, ki több, ki kevesebb dollárral. Egyik 2100 frtot hozott magával.

Csendőrség. A belügyminiszterium a csendőrség életbelépte tárgyában következő rendeletet intézte a törvényhatósághoz. A magyar kir. 4. számú csendőrpáncsnokság törzse és összes tisztjei f. évi november 26-án, a legénység pedig f. évi december hó 30-án fog a 4. számú csendőrpáncsnokság szárny- és különített szakasz állomásaira elindulni. A legénység egyelőre a szárny- és különített állomásokon összpontosítva fog tartatni és csak körülbelül 8 nap mulva fogja az őrsöket megszállani. A m. kir. 4. számú csendőrpáncsnokság hivatalos működését 1883. évi január 1-én fogja megkezdeni, s ennél fogva 1883. évi január 1-ével a megyei törvényhatósági rendőrség működése megszüntetettik. A közigazgatási hatóságok és a csendőrség közötti szolgálati viszonyt a m. kir. csendőrség részére kiadott s a törvényhatóságnak mult évi december 30-án 64,223 sz. a. rendelettel megküldött szervezeti és szolgál-

lati utasítás szabályozza. Midőn erről a törvényhatóságot tudomás, mihez tartás és további megfelelő intézkedés végett értesitem, egyszersmind felhívom, miszerint saját hatáskörében tegyen meg minden intézkedést arra nézve, hogy a esendőrséget egy a megyei összes tisztviselők, mint a lakosság előzékenységgel fogadja, s áthatva a esendőrség feladatának fontosságától, egy a parancsnokságokat, mint az egyes őrsöket és esendőrsöket szolgálati működésükben, valamint a kezdet nehézségeinek leküzdésében teljes készséggel támogassák. Egy pótlendolehetlen arról értesíti a miniszter a közönséget, hogy a esendőrség nem december hó 30-án, hanem november hó 30-án fog bevonulni.

Naptár. A Pannonia könyvnyomda-vállalat kiadásában megjelent az „Illustrirter Pannonia-Kalender“ kilenczedik évi tolyama 1883. évre. Ára 30 kr. s kapható minden könyvkereskedésben. Változatos tartalmából, mely leginkább vidékünk ismertetésével foglalkozik, megemlítjük a következőt: s pedig a napári részen kívül, melyhez jegyzék lapok is vannak csatolva: érdekes statisztikai adatok vidékünk kereskedelmi és ipari viszonyairól, posta- és távirat-szabályok, a kassai ezégek lajstroma, az országos vásárok időszaka, s egyéb az egészségre vonatkozó hasznos tudnivalók. Az irodalmi részben látjuk: Klimkovics Béla, Elischer Károly, Berzeviczy Albert sikerült művekét, megfelelő szöveggel, mely különösen Klimkovics Béla méltatásánál bilineseli le az olvasót, a mennyiben a felsőmagyarországi muzeum története e derék férfi tevékenységével szoros összefügg s itt méltó kifejezést is talál. Az eperjesi felsőbb leánytanoda rövid ismertetését és épületének illusztrációját. Ezen kívül több humoros rajz, humor, s egy kitűnő humoreszk egészítik ki e közkeveltségnek öröndő naptárt, melyet németül is olvasni szerető közönségnek figyelmébe ajánlunk.

† Kéler Béla.

Den „Wiesbadener Nachrichten“ entnehmen wir Folgendes:

Kéler Béla hat ein Alter von 62 Jahren erreicht. In Barisfeld in Ungarn am 13. Februar 1820 geboren, genoss der Verstorbene seine musikalische Bildung vorzugsweise in Wien. 1854 verließ er die Kaiserstadt an der Donau, um in Berlin Gungl's Nachfolger bei dessen Capelle zu werden. 1855 kehrte er nach Wien zurück und übernahm die Direction des Lanner'schen Orchesters, ward aber im nächsten Jahre (1856) Dirigent einer östereichischen Militär-Capelle. Diese Stelle begleitete er bis zum Jahre 1863, in welchem ihm die Regiments-Capellmeisterstelle hier selbst übertragen wurde. Nach dem Kriege von 1866 stand Kéler Béla eine Zeit lang einer von ihm gegründeten Capelle vor, mit der er hier und in anderen Städten concertirte, in den letzten Jahren lebte er fast nur der Composition, seltener nur folgte er einem Rufe zur Uebernahme von Concert-Directionen. Gehörte Kéler Béla unstreitig zu den populärsten Tanz-Componisten, so waren auch seine sonstigen Tonstücke (Ouvertüren, Potpourris etc.) nicht minder geschätzt und beliebt.

Noch vor kurzem dirigirte Kéler Béla, einem ehrenvollen Rufe folgend, diverse Jubiläums-Concerte in Köln, obgleich er sich schon damals leidend fühlte, nach Wiesbaden, seiner zweiten Heimath, zurückgekehrt, verschlimmerte sich sein Zustand, so daß er, da er keine eigene Familie besaß, in dem hies. städtischen Krankenhaus Pflege und Genesung suchte. In der letzten Nummer der „Wiesbadener Nachrichten“ vom 19. Nov. 1882 schreiben wir Folgendes:

„Wie wir zu unserem großen Bedauern vernehmen, liegt der geschätzte und überaus beliebte Kapellmeister Hr. Kéler Béla schwer krank im hies. städt. Krankenhaus. Hoffen wir auf baldige Besserung.“

Leider sollte sich diese unsere Hoffnung nicht erfüllen, denn schon Montag früh hatte der Tod unseren Kéler Béla, einen der beliebtesten Kapellmeister und Componisten, wie eine der populärsten Persönlichkeiten Wiesbadens, dahingerafft. Welcher von den Zeitgenossen erinnerte sich nicht noch mit Freuden der Zeit, wo Kéler Béla in den städtischen Curetablissements, in der knappen Uniform als Herzogl. Nassauischer Kapellmeister den Taktstock schwang, hingerrissen von Begeisterung; wenn die ungarischen Nationalweisen ertönten, schien der Körper des Dirigenten im dem Geiste der Musik aufzugehen, jede Note fand ihre entsprechende Begleitung, ihren Ausdruck in den Gesten und Bewegungen des Kapellmeisters, und in athem-

lofer Spannung lauschte das Publikum bis zum Schlusse, wo sich dann plötzlich die lang verhaltene Erregung in frenetischem Jubel Luft machte. Wer erinnert sich nicht noch Kéler Béla's, wie er an der Spitze seiner Kapelle und der nassauischen Truppen mit auszog 1866 — doch tempi passati — „läßt die Todten ruhen“ und bleiben wir bei dem letzten Acte, der das vielbewegte, aber auch an Erfolgen reiche Leben Kéler Béla's abschloß. Bis zum letzten Augenblicke war Kéler Béla bei vollem Bewußtsein, und ordnete mit der peinlichsten Genauigkeit unter Inanspruchnahme der Hilfe des ihm näher befreundeten Hrn. Rechtsconsulenten Heinrich Heubel alles an, was sich auf seine Beerdigung und die Regelung seines Nachlasses bezog. Die Krone setzte jedoch Kéler Béla seinen Anordnungen und Maßnahmen in dieser Beziehung auf, indem er einen eigenen Trauermarsch für sein eigenes Leichenbegängniß componirte, und mit dessen 1. Aufführung seinen lieben Freund und Kollegen, Herrn Kapellmeister Münch betraute. Wundern sollte es uns wahrlich nicht, wenn sich in demselben Anklänge an Csárdás und andere ungarische Weisen vorfinden, wenn der Liebling und Verehrter der leichtgeschürzten Muse, wenn der Componist, der Terpsichoren die schönsten Guldigungen darbrachte, nicht noch im Tode das alte Wort wahr machte: „Lustig gelebt und selig gestorben etc.“, ebensowenig wie es uns wundern würde, wenn der Heimgegangene noch im Sterben in der Erinnerung an sein herrliches Ungarland es auf's Neue bethätigt hätte: „Am schönen Rhein gedenk ich Dein.“

Und so möge er denn sanft ruhen, unser Kéler Béla, an den Ufern des schönen Rheins, so sanft und still, wie einst als Kind in den Armen der treuen Mutter „An der schönen blauen Donau.“ Wiesbaden aber wird, das hoffen wir zuversichtlich, es sich nicht nehmen lassen, seinem lieben, unvergeßlichen Kéler Béla heute Donnerstag den 23. November 1882 ein dem Verdienste und der Beliebtheit des Heimgegangenen würdiges Leichenbegängniß zu bereiten. „Requiescat in pace.“

Weiteres lesen wir in der „Nassauischen Volkszeitung“ Folgendes, woraus die große Popularität zu erkennen ist, welcher sich unser Landsmann im Auslande erfreute:

Wiesbaden, 24. Nov. (Kéler Béla.) Unter dem Gefolge einer unabsehbaren Menschenmenge fand gestern Nachmittag 3 Uhr vom städtischen Leichenhause aus die Beisegung der Leiche unseres unvergeßlichen Kéler Béla statt. Die verschiedenen städtischen Korporationen, die einzelnen Vereine unserer Stadt, das königliche Theater, die Kurkapelle etc., die beiden nassauischen Infanterie-Regimenter (der Verstorbene war bekanntlich früher u. A. Musikmeister des 2. nassauischen Regiments) etc. etc. waren vertreten. Hinter dem Sarge folgten die zahlreichen Freunde, Bekannten und Verehrer, die „Rimo“-Gesellschaft in corpore (Kéler Béla war Mitglied derselben) und die übrigen Leidtragenden. Der herzogl. nass. Hofprediger Herr Köhler hielt eine tief ergreifende Leichenrede; die Gesangsvereine sangen entsprechende Chöre und verschiedene Musikkapellen führten Trauermärsche und Choräle aus. Den herrlichsten und erschütterndsten Nachruf aber und die erhebenste Feier hat sich der verstorbene Tondichter selber veranstaltet: der „Trauermarsch“, welchen er wenige Tage vor seinem Hintritte, den Tod im Auge, auf seinem Krankenlager komponirt hatte, brachte, von der Kapelle des Herrn Münch vollendet ausgeführt, eine unbeschreibliche, weihedvolle Stimmung hervor — kaum ein Auge blieb thänenleer! Einfach, aber von wunderbarer melodischer Erfindung, dazu meisterlich in der Factur, hallten die wehmüthigen Klänge hinaus über das Grab hin in die freie Natur. Das einschmeichelnde, weiche, noble Trio namentlich kann eine wahre musikalische Perle genannt werden! — Möge er sanft ruhen, der ebenso bescheidene als hervorragende Meister! Auf dem Gebiete der herrlichen Muse hatte er thatsächlich nur wenige Rivalen; die Welt wird sich noch lange an den fröhlichen, frischen, originellen Weisen Kéler Béla's ergözen — wenn von uns Allen wohl Keiner mehr lebt! Mutter Natur hatte ihn für seine Branche mit

reichen Talenten ausgestattet; sie hatte ihm vor Allen Eines verliehen, darum ihn vielgenannte und gepriesene sog. „ernste“ Musiker, ja Opern-Compositoren etc. beneiden können — die unschätzbare Gabe, schöne, neue Melodien leicht zu erfinden! Davon gab auch sein letztes uns hinterlassenes Opus schlagender Beweis: der gestern erstmals gespielte „Trauermarsch!“ — Wer wird sein Nachfolger werden?

Eperjes den 2. December.

Unleugbar zählen wir zu den Nationen Leidenen der Patriotismus keine leere Phrase ist. Wir bethätigen ihn und wir eifern uns gegenseitig an ihn je öfter, je wirkungsvoller zu bethätigen. Auch kann man in dieser Beziehung kaum zu so tiefgehenden Einfluß mit sich, daß man seine staatsrechtlichen Pflichten zu üben, sie mit aller Aufmerksamkeit zu befolgen gar nicht genug oft erinnert werden kann. In diesem Sinne erlauben wir uns hier auf einen Umstand aufmerksam zu machen, der der Sanirung unbedingt bedarf, und dessen Sanirung ganz leicht zu bewerkstelligen ist. Von den Bürgern nämlich, die Kraft ihre Status zur Wahl berechtigt sind, sind es insbesondere in unserer Geisteswelt der verhältnismäßig geringern, kleinere Theil der seine Wahlberechtigung auch thatsächlich ausübt. Sei es Indolenz, sei es Schlimmeres — Thatsache ist, daß auf die Wahlen nicht alle jene Einfluß nehmen, die dazu berechtigt sind, und daß daher in den Ergebnissen der Wahlen nur zu oft ein getrübtes Bild der wahren Stimmung des Bezirkes zum Vorschein kommt. Was aber die Sache noch mehr verschlimmert ist die leider nicht zu beseitigende Thatsache, daß es eben die intelligenteren Kreise, und insbesondere, so sehr wir es auszusprechen bedauern müssen, eben die israelitischen besseren Kreise sind, welche bei den Wahlen, diesen hochwichtigen Abschnitten im öffentlichen Leben, bis zur Unglaublichkeit unthätig sind. Ein Blick auf die statistischen Populationsverhältnisse, zusammengehalten mit der Anzahl der in Wirklichkeit Wählenden zeigt uns oft ganz seltsam Ueberraschendes. Es wäre also zu wünschen, daß die intelligenteren Israeliten ihren patriotischen Pflichten mit um so größeren Eifer nachkommen sollten. Sie mögen ihre diesbezügliche staatsrechtliche Pflicht nicht leicht, sondern mit ernstester Ueberlegung nehmen und dieselben am angezeigten Orte eben. Sie sollten in Erfüllung ihrer öffentlichen Obliegenheiten nicht nur Niemandem nachstehn, sondern, in ihrem eigenen Interesse trachten, es womöglich Anderen noch vorzuthun. Es ist ihr wolverstandenes Interesse selbst welches ihre Rührigkeit in diesem Punkte anzufachen am Meisten verlangt. Wie viel hängt nicht von dem Ergebnisse der Wahl ab! Und in kritischen Zeiten hat jede einzelne Wahl eine Bedeutung die oft weit über den einzelnen Bezirk geht. — Wir hoffen daß unsere Bemerkung und Aufforderung auch von Seiten der israel. Gemeinden nicht unberücksichtigt gelassen werden wird, da es bei ihnen in erster Linie steht, einer heilsamen Bewegung Vorschub zu leisten

Feuilleton.

(Eine Nacht. *)

Wohl war ich schon oft gereist, und recht weite Touren, meist aber in Begleitung; — insbesondere war es meine erste Fahrt die ich eine ganze Nacht hindurch — allein machen sollte.

Nach einer Tour des ganzen Tages befand ich mich gegen Abend in der Bahnhofstation D. . . Unzer Zug mußte 3 Stunden auf den K. . . er warten, und nachdem ich bereits alle Promenaden begangen und meinen Kaffee in aller Bequemlichkeit genommen hatte, wartete ich in einer Sophaecke gelehnt, in aller Ruhe die Weiterfahrt ab. Der K. . . er Zug kommt an. — „26 Minuten Aufenthalt!“ — ruft der Conductor — und ein Schwarm Reisender strömt in den Saal den bereitstehenden Erfrischungen entgegen. Ein elegant gekleideter Herr bittet artig um Erlaubniß sich zu dem auf meinem Tisch bereit stehenden Kaffee pastiren zu dürfen, ich nickte stumme Zusage und halte mich bereit dem Träger mein Handgepäck zu übergeben. Trotz des Eifers mit dem der Herr den Kaffee handhabt, findet er noch Müße seine ganze Umgebung prüfend zu betrachten, und als ich mich erhebe meinen Platz zu verlassen fragt er sehr artig: „Sie reisen allein gnädige Frau? und wohin?“ — Ton und Miene waren sehr höflich und keine Spur von Eckenhaftigkeit darin — dennoch erschien es mir zudringlich an eine ganz fremde Dame so ohne weiteres diese Frage zu richten. „Was geht ihn meine Reise und Gesellschaft an? — dachte ich — und zögerte zu antworten — doch sein Kaffee war verschlungen, das Geld auf der Tasse, und er an meiner Seite. „Darf ich wohl in dasselbe Coupe steigen? gnädige Frau?“ — „Nein, mein Herr!“ — „Warum nicht?“ — „Weil ich es vorziehe im Damencoupee zu fahren.“ — „So? — Ja warum denn?“ — „Weil ich — unelastig!“ — bleiben will, und ruhen möchte.“ — Er entfernte

*) Wir sind in der angenehmen Lage diese geistvolle Novelle, deren Verfasserin den hiesigen höheren Kreisen angehört, veröffentlicht zu können. D. Red.

sich mit hof coupée.

Ein, sammt Wär Umöglich! „Alles beiet — ich stand hatten den sündlichen D Achte eben se lich schienen! stumm und gewesen mein wechseln. Die Reisesegens zur Einmisch die erwünsch Fuß und Ne ich da, durch für den fran Ruhe bedürft — in unabab 7 nicht Einer Wie eine br Schländen in ie Empfindu o her und ma Ich versuchte meine eigene diese schratten Stimmen em juhte es mit herrlichten — Die Bluth mir wurde bo in die Augen fort! Zum wieder ein Be aus — jdnar Um diese befe tejalons theit auf einer beq worden ein pr

Pass

Reichste

Abgelnitz

Um jed

MOI

A.

Se

A.

Be

Sp

Fr

K

K

M

Se

Via

sich mit höflicher Verbeugung, — ich stieg ins Damen-coupee.

Eins, zwei, drei, 4, 5 Damen und ein Kind jammt Wärterin! — ich sollte die Achte sein Unmöglich! „Conducteur! ein anderes Coupee!“ — „Alles besetzt!“ Der Zug pfliff — die Thür fiel zu — ich stand noch, denn die 6, respective 7 Damen hatten den 8-ten Sitz noch nicht von den darauf befindlichen Depositen befreit — ich sah, ich war als Achte eben so willkommen als mir die Sieben erfreulich schienen! — Endlich sah ich — ich sah, sah stumm und „unbeweglich“ denn es wäre eine Kunst gewesen meine Stellung mit einer bequemern abzuwechseln. Die mehr als lebhaftige Conversation meiner Reisegefährinnen war für meinen Geschmack weder zur Einmischung einladend, noch ermöglichte sie mir die erwünschte Ruhe. Ich sollte das Bad A. eines Fuß und Nervenleidens wegen besuchen. Stumm sah ich da, durch die Erschütterung der ganzen Tagesfahrt für den kranken Fuß, bequemerer körperlicher Ruhe bedürftig, für die kranken Nerven geistiger — in unabänderlich ermüdender Stellung, zwischen 7 nicht Einen Moment rastender weiblichen Zungen! Wie eine brausende Fluth schlug es aus den 7 Schländen unaufhörlich an meine Ohren, ich hatte die Empfindung als schwellen diese Wellen immer öher und mühten mich verschlingen, und erdrücken! Ich versuchte „nicht zu hören“, klammerte mich an meine eigenen liebsten, interessantesten Gedanken um diese schrattenden, klappenden, trottschenden, kreischenden Stimmen um mich herum zu vergessen; — ich versuchte es mit Melodien; verfolgte im Geiste die herrlichsten Lieder die mich je begeistert — vergebens! — Die Fluth peitschte unausgesetzt an meine Ohren, mir wurde bald kalt bald heiß, Thränen traten mir in die Augen, — ich war krank — ich mußte fort! Zum Glück kam nach weiten 2 Stationen wieder ein Zugwechsel. — Halb ohnmächtig stieg ich aus — schnappte sehnlich nach Luft und Ruhe. Um diese besser als im Gebrauche des dumpfen Wartejalons theilhaftig zu werden, blieb ich am Perron auf einer bequemen Bank sitzen. Es war Abend geworden ein prachtvoller mondlicher doch sternheller

Zuliabend! Ich fühlte mich draußen so wohl! nur wenige Leute gingen ab und zu, ich blieb unbeachtet und verzichtete der herrlichen Luft zu Liebe selbst auf das Souper um mich eine halbe Stunde an derselben laben zu können, mich ganz dem wohlthätigen Zauber dieses nachlässigen Friedens überlassend. Plötzlich, ich hatte gar nicht bemerkt woher? — stand mein verschmähter Reisegefährte vor mir. Höflich grüßend frug er: „Nun gnädige Frau, waren Sie mit Ihrer Gesellschaft zufrieden?“ Ach nein! — Acht Damen in einem Coupee! mußte ich unwillkürlich ausrufen.

(Fortsetzung folgt.)

Tagesneuigkeiten.

Das Promenade-Concert, welches das hiesige Offiziers-Corps am 25. v. M. als Revanche für den herzlichen Empfang des aus der Herzegovina heimgekehrten Hausregimentes arrangirte, gestaltete sich zu einem höchst gelungenen, eleganten Feste, welchem ein zahlreiches schönes Publikum beiwohnte. Das, dem Tanzkränzchen vorangegangene Concert enthielt gewählte Piecen, welche sämmtlich unter der brillanten persönlichen Leitung des Herrn Kapellmeisters Kohout mit einer seltenen Präzision vorgebracht wurden. Stürmischen Applaus erntete namentlich das herrliche Horn-Solo des Herrn Kapellmeisters, welcher auf allen Instrumenten Meister ist, ferner eine reizende Gavotte.

Nach dem Concert wurden Stühle und Bänke weggeräumt und nun begann in dem schönen, geräumigen Saale, welcher im Glanze Hundert von Kerzen erstrahlte, ein animirter Reigen, welcher ein höchst anziehendes, anmuthvolles Bild darbot. Was unsern Stadt an reizenden, fesselnden Damenschönheiten aufzuweisen hat, war erschienen und man überließ sich mit Liebe und Lust dem geflügelten Vergnügen des Tanzes. Das Arrangement war ein vortreffliches; die Herren Offiziere machten in liebenswürdigster und taktvollster Weise die Honneurs und geben wir gewiß der allgemeinen Anschauung

Ausdruck, wenn wir den Wunsch äußern, daß sich dieses schöne Fest noch öfters wiederholen möge!

Kurze Nachrichten. Auf der Temesvár-Arader Eisenbahn barst am Binger Stationsplatz ein Dampfkeffel ohne jemand zu beschädigen. — Der in Nagybony vor 24 Jahren geschehene Raubmord wurde jetzt entdeckt. — Der Dampfer Rinton hat in der Gegend von Queffaut Schiffbruch gelitten; 30 Menschen gingen zu Grunde. — Zwei Grubenarbeiter in Medl haben sich auf die entsehrliche Weise umgebracht, indem sie Dynamit-Patronen in den Mund nahmen und anzündeten. — In Raab erschoss sich der Mitarbeiter des Raaber-Közlöng: Dr. Theodor Ternyey. — In Zombor wurde am 25-ten dieses das neue Theater eröffnet. — Aus Eiserfuchst biß in Jostó ein Bauer seinem Weibchen die Nase ab. — In Chorloc wurden 2 Nihilisten zum Strang verurtheilt. — Ein Heteroyer Inwohner schickte Ihrer Majestät der Königin 10 außergewöhnlich schöne Äpfel zum Geschenke. — Zum Kranz-Monument sind bis jetzt zehntausend Gulden gesammelt. — Nächste London stürzte eine Eisenbahnbrücke kaum daß der Zug über sie hinübergerollt war, zusammen und begrub 7 Arbeiter.

Die Bienenzüchter Oberungarn's machen wir auf die unserer heutigen Nummer beigelegte Pränumerations-Einladung der zu erscheinenden „Oberung. Bienenzeitung“ aufmerksam, mit dem Verfügen, des eigenen und allgemeinen Bestes wegen dieses Unternehmens durch rege Theilnahme zu unterstützen, damit auch in Oberungarn die rationelle Bienenzucht endlich eingeführt werden kann.

Felelős szerkesztő: **Kyss Geza.**

Kiadótulajdonos: a tulajdonosok nevében: **Haitsoh Lajos.**

Házaladás.

Az árok-utczai 354-ik számú ház szabad kezéből eladó.

Bövebb felvilágosítással a tulajdonos szolgál. 1-3

HIVATALOS ROVAT.

3057. tkszám. 1882. 1

Hirdetmény.

Az eperjesi kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, miszerint Czigler Abraham végrehajthatónak Bartko Szabol szül. Szedlak Mária végrehajthatott elleni árverési ügyében — frt — kr. és jár. behajtása tekintetében:

1. Elárvereztetik Izsép község 29. számú telekkönyvben B 2. és 5. alatti 8/8 urb. teleknek 4/15-öd része.

2. Kikiáltási ár 480 frt.

3. Az árverés a kebelbeli telekkönyvi hivatalban 1883. évi január hó 3-ikának délelőtti 9 órájaker megtartatik.

4. Venni szándékozók kötelesek 50 frtot készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirokban bánatpénzül letenni.

5. A vételár egyenlő részletekben és pedig 1-ső részlet egy hó, 2-ik két hó, 3-ik három hó alatt a leütés napjától számítva 6% kamatokkal, az eperjesi kir. adóhivatal mint letéti pénztárba lefizetendő, bánatpénz az utolsó részletbe beszámítván.

6. A feltételek alólirott hatóságnál betekint-hetők.

Kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság Eperjesen, 1882. évi október hó 26-án.

G r y n e u s z s. k., M é r e y s. k. jegyző. h. elnök.

3358. tkszám. 1882. 1

Hirdetmény.

Az eperjesi kir. törvényszék mint telekkönyv-hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint Bergmann Keresztély és Vilma házastársaknak kérelmére folyamatba tett önkéntes bírói árverési ügyében.

1. Elárvereztetik az eperjesi városi 924. sz. tjkvi 97. hr. és 311. ösz. sz. alatti ház 12000 frtnyi kikiáltási ár mellett és az eperjesi városi 1144. sz. a tjkvi 99. ösz. és 868-869. hr. sz. a ház és kert a 2600 frtnyi összegnek kikiáltása mellett.

2. Kikiáltási ár az előbb kitett összegek.

3. Az árverés a kebelbeli telekkönyvi hivatalban 1883. évi január hó 9-ének délelőtti 10 órájaker megtartatik.

4. Venni szándékozók kötelesek a kikiáltási árnak 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirokban bánatpénzül letenni.

5. A vételár az árverésnek jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nappal 6% kamatokkal, az eperjesi kir. adóhivatal mint letéti pénztárba befizetendő, bánatpénz az utolsó részletbe beszámítván.

6. A feltételek alólirott hatóságnál betekint-hetők.

Kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság Eperjesen, 1882. évi október hó 19-én.

G r y n e u s z s. k., P é c h y s. k. jegyző. elnök.

Passendste und schönste Weihnachts-Geschenke.

China-Silberwaaren-Fabriks-Niederlage

MORIZ HACKER,

Wien. I. Operngasse Nr. 2.

Reichste Auswahl von China-Silberwaaren mit der Fabriks-Marko-Niederlage.

CONRAETZ
MORIZ HACKER

Um jede Verwechslung unmöglich zu machen und der Zuverlässigkeit zu sein, bitten man alle Zuschriften zu richten an

MORIZ HACKER, WIEN. I. OPERNGASSE Nr. 2.

Illustrierte Preis-Courants auf Verlangen gratis und franco

Asztali borok

Daróczi, Magyarádi, Diószegi, Neszmélyi, Budai, Szegszárdi, Vilányi stb.

Pecsenyeborok

Riesling, Bakator, Somlói, Szomorodni, Egri, Visontai, Ménesi, Kadarka stb.

Aszú-borok

Tokaji, Ruszti, Ménesi, Egri, Muscat Lunel stb. stb.

Bordeauxi borok

Medoc, St.-Julien, Margaux, Chat. Larose, Chat. Lafite, Chat. Yquem stb. s. b.

Spanyol borok

Shery, Malaga, Madeira, Xeres, Port, Marsala, Rofosco de Pirano, Lacrimae Christi stb. stb.

Francia pezsgők

V-uve Clicquot, L. Roederer, Heidsieck, Jules Mumm, Pommery & Greno, G. Gibert stb.

Különlegességek

Gróf Karátsonyi Gnidó, Gróf Károlyi Gyula, Báró Kemény István, Albrecht főherceg, Gönczy Pál, Az erd. pince-egyet és más jeles termelők pinczéiből.

Külföldi likőrök

Benedictini, Chartreuse, Fockink-féle likőrök, Cherry, Brandy és Cordial, Allasch, Maraschino, Crème de Cacao et Vanille, Anisette, Curacao, Café stb. stb.

Magyar pezsgők

Chateau Petheó, Kincsem, Gladiateur, Nemzeti, Carte blanche, Crémant Rose stb. stb.

Tea, Rum, Cognac, Tea-sütemény, Szerémi szilvaszesz

stb. stb. kaphatók, valódiságérti kezesség mellett

DETSINYI és RÓNAI borkereskedőknél

Budapesten, Dorottya-utca 14. sz.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Részletes árjegyzékkel kívánatra bérmentve szolgálunk. 2-3

